

ΤΙ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ;

(Απόσπασμα από το βιβλίο μου, «Το Βιβλίο της Αποκάλυψης Αποκωδικοποιήθηκε!», σελίδες 127-137)

Τι περιέχει το αληθινό ευαγγέλιο;

Το ευαγγέλιο περιέχει:

α) Το Πρόσωπο του Σωτήρα Θεού, δηλαδή, εξηγώντας το Ποιος είναι ο Ιησούς (Ματθαίος 16[ιστό]:15,16· Ιωάννης 1[α΄]:1,14· Ρωμαίους 9[θ΄]:5· Τίτος 2[β΄]:13),

β) το έργο Του, δηλαδή, εξηγώντας το έργο που έκανε για τη σωτηρία εκείνων που θα πιστέψουν σ' Αυτόν, με άλλα λόγια, ο θάνατός Του, η ταφή Του και η ανάστασή Του (Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:1-4), και

γ) τι πρέπει να κάνει ένας για να σωθεί (Ρωμαίους 10[ι΄]:8,9,13,14).

Που μπορούμε να βρούμε το αποστολικό ευαγγέλιο;

Στην προς Ρωμαίους επιστολή του αποστόλου Παύλου, κεφάλαιο 10[ι΄] και εδάφια 1-15.

ΑΣ ΕΞΕΤΑΣΟΥΜΕ ΤΑ ΕΛΑΦΙΑ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 10[ι΄]:1-15

Στο εδάφιο 1, ο απόστολος Παύλος λέει ότι η επιθυμία της καρδιάς του και η προσευχή του προς τον Θεό **για τους Ισραηλίτες είναι για τη σωτηρία τους**. Ο Παύλος έγραψε:

«ΑΔΕΛΦΟΙ, η επιθυμία τής καρδιάς μου, και η δέησή μου προς τον Θεό υπέρ του Ισραήλ, είναι για τη σωτηρία τους.»

Βασισμένοι στα ανωτέρω λόγια, ας αναλογιστούμε τα επόμενα:

Πιστεύανε οι Ισραηλίτες στον Αληθινό Θεό Γιαχβέ; Η απάντηση είναι, **«Βεβαίως!»** Αλλά όμως, στο παραπάνω εδάφιο, ο απόστολος είπε ότι αυτοί **δεν ήταν σωσμένοι!** Η προσευχή του προς τον Θεό γι' αυτούς ήταν **για τη σωτηρία τους**. Επομένως, η λογική ερώτηση είναι: Αφού πιστεύανε στον Αληθινό Θεό Γιαχβέ, γιατί δεν ήταν σωσμένοι; Σε τι υστερούντο;

Στο εδάφιο 2, ο Παύλος μαρτυρεί περί αυτών και λέει ότι έχουν ζήλο Θεού, αλλά ότι **ο ζήλος τους δεν βασίζεται πάνω σε επίγνωση**. Από αυτά τα λόγια του αποστόλου Παύλου βλέπουμε ότι το πρόβλημά τους ήταν ότι στερούντο **«επιγνώσεως»**.

Έτσι, ας σκεφτούμε ξανά: Γνωρίζανε οι Ισραηλίτες τον Θεό τους ΓΧΒΧ (Γιαχβέ); Η απάντηση είναι: **«Βεβαίως!»** Γνωρίζανε τον νόμο του Θεού τους; **Φυσικά και Τον γνωρίζανε!** Καλύτερα από τον καθένα! Και μάλιστα προσπαθούσαν να τον τηρήσουν πιστά, πιστεύοντας ότι εκτελώντας τον θα ανακηρύττονταν δίκαιοι και ότι θα κέρδιζαν αιώνια ζωή (Ματθαίος 19[ιθ']:16-19). Τότε, **ποιας επίγνωσης στερούντο;**

Στο εδάφιο 3, ο Παύλος λέει ότι **εκείνοι δεν γνωρίζανε την δικαιοσύνη του Θεού**, ότι ζητούσαν να συστήσουν την δικιά τους και ότι γι' αυτό τον λόγο **δεν υποτάχθηκαν στην δικαιοσύνη του Θεού**.

Ποιος είναι η δικαιοσύνη του Θεού στον Οποίον ένας πρέπει να υποτάξει τον εαυτόν του; Τι λέει ο απόστολος Παύλος στο εδάφιο 4;

Στο εδάφιο 4, ο απόστολος Παύλος κηρύττει ότι ο Χριστός είναι το τέλος του νόμου και ότι **Αυτός, ο Ιησούς,**

είναι η δικαιοσύνη όλων εκείνων που πιστεύουν. Αλλά, η ερώτηση τώρα είναι: Είναι ο Ιησούς η δικαιοσύνη όλων εκείνων που πιστεύουν στον ΓΧΒΧ (Γιαχβέ) τον Πατέρα, ή όλων εκείνων που πιστεύουν στον **Ιησού** ο Οποίος είναι ο ΓΧΒΧ ο Υιός; Εάν ο Ιησούς είναι η δικαιοσύνη όλων εκείνων που πιστεύουν στον Πατέρα Γιαχβέ, τότε, γιατί οι Ισραηλίτες δεν ήταν σωσμένοι; Ποιο είναι το **μοναδικό Όνομα** δια του οποίου δυνάμεθα να σωθούμε; Το Όνομα «**Γιαχβέ**» ή το Όνομα «**Ιησούς**»; (Πράξεις 4[δ']:10,12)

Στα εδάφια 5-8, ο Παύλος εξηγεί τι έγραψε ο Μωϋσής για την δικαιοσύνη η οποία προέρχεται από τον νόμο, και την συγκρίνει με την δικαιοσύνη που προέρχεται **από την πίστη** (στον Χριστό) και στο τέλος του εδαφίου 8, έγραψε: «... **τουτέστιν ο λόγος της πίστεως, τον οποίον κηρύττομεν.**» (Βάμβας) Με άλλα λόγια, ο απόστολος Παύλος είπε, **‘ιδού το ευαγγέλιο το οποίο κηρύττουμε εμείς οι απόστολοι.’**

Στο εδάφιο 9, μας παρουσιάζει το ευαγγέλιο που κήρυτταν οι απόστολοι του Κυρίου Ιησού λέγοντας:

*«**ότι εάν ομολογήσης (εάν παραδεχθείς) διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν** (: αιτιατική πτώση – δηλαδή ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος), **και πιστεύσης εν τη καρδιά σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή**».* (Βάμβας παρενθέσεις του συγγραφέα)

Σ’ αυτό το εδάφιο, η αιτιατική πτώση στην οποία βρίσκεται η πρώτη από τις δύο απαιτήσεις προκειμένου να λάβει ένας σωτηρία, δηλαδή το **«εάν ομολογήσης (εάν παραδεχθείς) διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν»**, απαιτεί από το άτομο να παραδεχθεί ότι ο Ιησούς είναι ο **«Κύριος»** (η α-

ντικατάσταση του «ΓΧΒΧ»), το όνομα του Οποίου πρέπει να επικαλεστεί προκειμένου να σωθεί (εδάφιο 13).

Η αιτιατική πτώση «*τον Κύριον Ιησούν*» θέτει τη λέξη «*Κύριον*» στο ανώτατο επίπεδο της σημασίας της. Η πρόταση που εξετάζουμε εδώ, δεν παρουσιάζει τον Ιησού απλώς σαν «κάποιον κύριο» ή σαν «κάποιον άρχοντα». Καθώς υπάρχουν πολλοί κύριοι και πολλοί άρχοντες, δεν θα ήταν δύσκολο για έναν Ισραηλίτη να πει με το στόμα του ότι ο Ιησούς είναι «κάποιος κύριος» επειδή έχει ακολούθους ή υπηρέτες. Ακόμα και οι σημερινοί ψευδοπροφήτες και ψευδοδιδάσκαλοι δεν έχουν πρόβλημα να αποκαλέσουν τον Ιησού «κύριο» με την ιδέα ότι το «κύριος» σημαίνει απλώς «άρχοντας» ή «αφεντικό». Άρα, λοιπόν, είναι ανάγκη να κατανοήσουμε με ποια έννοια χρησιμοποιούσαν οι πρώτοι Χριστιανοί τη λέξη «**Κύριος**» όσον αφορά τον Ιησού. Ας εξετάσουμε την μαρτυρία του Ειρηναίου.

Ο Ειρηναίος έζησε από το 130-200 μΧ. Ήταν μαθητής του Πολύκαρπου, ο οποίος ήταν μαθητής του αποστόλου Ιωάννη και ο οποίος έζησε από το 65-155/6 μΧ. Ο Ειρηναίος έγινε επίσκοπος της Λυών. Τα γραφόμενά του ήσαν εναντίον των αιρέσεων. Όσον αφορά το όνομα «**Κύριος**», έγραψε τα ακόλουθα:

«Το όνομα Θεός ή Κύριος δίδεται μόνο σ' Αυτόν ο οποίος είναι Θεός και Κύριος πάντων, ο οποίος είπε στον Μωϋσή «Εγώ είμαι ο Ων και ούτω θέλεις ειπεί προς τους υιούς Ισραήλ, ο Ων με απέστειλε προς εσάς». Το όνομα Θεός ή Κύριος δίδεται επίσης στον Υιόν Του, Ιησού Χριστό τον Κύριό μας ... Και ο Υιός είπε στον Μωϋσή «και κατέβην δια να ελευθερώσω αυτόν τον λαόν». Διότι ο Υιός είναι Αυτός που κατέβηκε και ανέβηκε για τη σωτηρία των ανθρώπων. Έτσι, μέσω του Υιού, ο

οποίος είναι εν τω Πατρί, και ο οποίος έχει μέσα Του τον Πατέρα, ο Ων αποκαλύφθηκε.» (Against Heresies, III, vi:2 --- Μετάφραση του συγγραφέα).

Από την παραπάνω διδαχή του Ειρηναίου κατανοούμε ότι το όνομα **«Κύριος»**, όταν αναφέρεται σ' Εκείνον που είναι Θεός και Κύριος πάντων, **είναι ένας σαφής τίτλος Θεότητας και παίρνει τη θέση του «ΓΧΒΧ»!** Οι απόστολοι τον χρησιμοποίησαν ελευθέρως για να ονομάσουν τον μονογενή Υιό του Θεού διότι είχαν πιστέψει ότι **ο Ιησούς είναι «ο Κύριος πάντων»** (Πράξεις 10[ι']:36).

Όταν οι Εβραίοι το θεώρησαν αναγκαίο να μεταφράσουν την Παλαιά Διαθήκη από την αρχαία Εβραϊκή γλώσσα στην Ελληνική (**για όφελος των Ισραηλιτών που μιλούσαν Ελληνικά**), αποφάσισαν (για βάσιμους και σοβαρούς λόγους), να αντικαταστήσουν το Εβραϊκό όνομα του Θεού, το Τετραγράμματο **«ΓΧΒΧ»**, με την Ελληνική λέξη **«Κύριος»**. Έτσι, σ' αυτή τη μετάφραση που είναι γνωστή ως «Των Εβδομήκοντα», ο Θεός των Εβραίων έγινε γνωστός ως **«Κύριος»**. Όταν οι Εβραίοι του πρώτου αιώνα μιλούσαν για τον **«Κύριο»**, αναφερόντουσαν στον Θεό τους **ΓΧΒΧ** (Γιαχβέ). Επομένως, το όνομα **«Κύριος»** έφθασε να γίνει συνώνυμο με το όνομα **«ΓΧΒΧ»**.

Οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης συνέχισαν να χρησιμοποιούν το όνομα **«Κύριος»** στα συγγράμματά τους και, καθώς είπα προηγουμένως, το χρησιμοποίησαν ελευθέρως για να ονομάσουν τον μονογενή Υιό του Θεού. Τον ονόμασαν **«Κύριον Ιησού»** (Πράξεις 8[η']:16), **«Κύριον Χριστόν»** (Κολοσσαείς 3[γ']:24 και **«Κύριον Ιησούν Χριστόν»** (Πράξεις 11[ια']:17).

Ένα σπουδαίο σημείο που θα πρέπει να θυμόμαστε είναι το γεγονός ότι οι Παγανιστές χρησιμοποιούσαν τη λέξη «Κύριος» μπροστά από τα ονόματα των θεών τους και μπροστά από τα ονόματα των αυτοκρατόρων τους οποίους λάτρευαν ως θεούς, (π.χ., Κύριος Σέραπις, Κύριος Νέρων, κλπ.). Γι' αυτό το λόγο, **οι πρώτοι Χριστιανοί προτιμούσαν να πεθάνουν μάλλον παρά να πουν, «Κύριος Καίσαρ»!**

(Οι ανωτέρω δύο παράγραφοι αντιλαλούν τα γραφόμενα του αξιέπαινου βιβλίου «Ο ΙΗΣΟΥΣ ΓΙΑΧΒΕ» --- ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ).

Από τις παραπάνω πληροφορίες, φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι **όταν ο Παύλος είπε ότι ένας άνθρωπος πρέπει να ομολογήσει το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος για να σωθεί, εννοούσε ότι ένας άνθρωπος πρέπει να αναγνωρίσει και να ομολογήσει ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός για να σωθεί.**

Όταν ένας ομολογεί ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός (Γαλάτας 4[δ']:8), **δεν εκφράζει την πίστη ότι ο Ιησούς είναι ο Γιαχβέ ο Πατήρ διότι ο Ιησούς είναι ο Γιαχβέ ο Υιός** επειδή Αυτός είναι **ο μονογενής Υιός του Γιαχβέ Πατρός** (Ιωάννης 3[γ']:16). Αυτό που εκφράζει είναι η πίστη ότι **η φύση του προ-ανθρώπινου Ιησού ήταν όμοια με τη φύση του Πατρός Του** διότι πάντοτε, η φύση του κάθε υιού είναι όμοια με την φύση του πατέρα του. Με λίγα λόγια, όπως ένας που είναι γεννημένος από άνθρωπο είναι 100% άνθρωπος και έχει την μορφή του ανθρώπου, έτσι και **ο μονογενής** (όχι 'ο μόνος κτισμένος' όπως λέγουν οι αμαθείς) **Υιός του Θεού**, ήταν πάντοτε 100% Θεός και είχε την μορφή του Θεού (Ιωάννης 1[α']:1,14· Φιλιπησίους 2 [β']:6,7· Ρωμαίους 9[θ']:5). Εάν ο προ-ανθρώπινος Ιησούς ήταν ένας κτιστός Υιός του Θεού όπως είναι οι άν-

Θρωποι και οι άγγελοι, θα ήταν αδύνατον γι' αυτόν να υπήρχε «*εν μορφή Θεού*» (Φιλιππησίους 2 [β'] :6).

Το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι **ο μονογενής Υιός του Θεού απαιτεί ισότητα με τον Πατέρα** (Ιωάννης 5[ε'] :18,23), κάτι που οι άρχοντες του Ισραήλ της εποχής Του δεν μπόρεσαν να δεχτούν και γι' αυτό το λόγο τον καταδίκασαν σε θάνατο για βλασφημία (Ματθαίος 26 [κστ'] :63-66).

Στο εδάφιο 10, ακούμε τον Παύλο να λέει ότι **όταν ένας πιστεύει με την καρδιά του, το αποτέλεσμα είναι ότι ανακηρύσσεται από τον Θεό δίκαιος**, και **όταν ομολογεί με το στόμα του, το αποτέλεσμα είναι ότι λαμβάνει σωτηρία**. Έτσι, **μέχρις ότου ένας πιστέψει με την καρδιά του/της ότι ο Ιησούς είναι ο ΓΧΒΧ** (ο «Κύριος» των εδαφίων 9 και 13) **και ομολογήσει αυτή την πίστη με το στομα του/της, το άτομο αυτό δεν είναι σωσμένο --- είναι «νεκρό»** (Ιωάννης 8[η'] :24· Ματθαίος 8[η'] :22)!

Στο εδάφιο 11, ο Παύλος συνεχίζει να αναφέρεται στον Ιησού και φέρνει στη προσοχή εκείνων των Ισραηλιτών οι οποίοι ζητούσαν να συστήσουν την δική τους δικαιοσύνη με το να τηρούν τον Νόμο του Μωϋσέως, ότι η Γραφή λέει, **«Πας ο πιστεύων επ' αυτόν, δεν θέλει καταισχυθῆ.»** (Ησαΐας 28[κη'] :16· 49[μθ'] :23. Βάμβας).

Στο εδάφιο 12, ο Παύλος λέει σ' εκείνους τους Ισραηλίτες ότι **δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ Ιουδαίου και Έλληνα διότι ο αυτός Κύριος είναι πάντων**, και είναι πλούσιος προς όλους εκείνους που Τον επικαλούνται (προς όλους εκείνους που προσεύχονται σ' Αυτόν).

Επομένως, στο εδάφιο 12, βλέπουμε ότι ο Παύλος λέει ότι ο Κύριος των Ιουδαίων, ο ΓΧΒΧ, και ο Κύριος τον

οποίον οι Έλληνες είχαν πιστέψει μέσω του κηρύγματός του, ο Ιησούς, είναι ο ένας και ο αυτός Κύριος ο Οποίος είναι πάνω από όλους και ο Οποίος είναι πλούσιος σε όλους που προσεύχονται σ' Αυτόν!

Αυτά τα λόγια του Παύλου συμφωνούν απόλυτα με αυτά που έγραψε στο εδάφιο Ρωμαίους 9[θ']:5, όπου λέει ότι ο Ιησούς είναι *«επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας»*.

Στο εδάφιο 13, ο απόστολος Παύλος παρουσιάζει **τον κανόνα που έχει θέσει ο Θεός για σωτηρία** όπως τον αποκάλυψε ο προφήτης Ιωήλ. Ενώ στο αρχαίο Εβραϊκό κείμενο, ο προφήτης Ιωήλ παρουσίασε αυτόν τον κανόνα ως,

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του ΓΧΒΧ (Γιαχβέ), θέλει σωθή» (Ιωήλ 2[β']:32),

ο απόστολος Παύλος, **εφαρμόζοντας τα παραπάνω λόγια του Ιωήλ στον Ιησού**, τα αντιγράφει από την Ελληνική μετάφραση, από τη των Εβδομήκοντα, και τα παρουσιάζει ως:

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή.»

Επομένως, το κήρυγμα του Παύλου αντηχεί δυνατά και καθαρά:

Ένας άνθρωπος πρέπει να πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι ο ΓΧΒΧ (Γιαχβέ) του εδαφίου 13 το όνομα του Οποίου πρέπει να επικαλεστεί (δηλαδή, στον Οποίον πρέπει να προσευχηθεί), προκειμένου να σωθεί!

Αλλά, στα **εδάφια 14 και 15**, ο απόστολος Παύλος ρωτάει με απορία:

«Πως λοιπόν θέλουσιν (οι Ισραηλίτες και οι Έλληνες --- εδάφια 12,13), επικαλεσθή (προσευχηθεί σε) εκείνον εις τον οποίον δεν επίστευσαν; και πως θέλουσι πιστεύσει εις εκείνον (στον Ιησού) περί του οποίου δεν ήκουσαν; Και πως θέλουσιν ακούσει (για το Ποιος είναι ο Ιησούς) χωρίς να υπάρχει ο κηρύττων; Και πως θέλουσι κηρύξει, εάν δεν αποσταλώσι; Καθώς είναι γεγραμμένον, 'Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά (το ευαγγέλιο)!'» (Βάμβας παρενθέσεις του συγγραφέα)

Βασισμένοι στις παραπάνω ερωτήσεις του Παύλου, πρέπει να κάνουμε τις επόμενες σκέψεις:

- 1) Είχαν ακούσει οι Ισραηλίτες περί του Γιαχβέ; **Φυσικά και είχαν ακούσει περί Αυτού!**
- 2) Πίστευαν οι Ισραηλίτες στον Γιαχβέ ως Θεό τους; **Φυσικά και πίστευαν σ' Αυτόν!**
- 3) Επικαλούντο οι Ισραηλίτες το όνομα του Γιαχβέ; Δηλαδή, προσευχόντουσαν σ' Αυτόν; **Φυσικά και προσευχόντουσαν σ' Αυτόν!**
- 4) Στις ημέρες του Παύλου, θα το εύρισκε ο Θεός αναγκαίο να στείλει κήρυκες στους Ισραηλίτες για να τους κηρύξουν το Ποιος είναι ο Γιαχβέ; **Φυσικά όχι!**

Τότε, χωρίς καμία αμφιβολία, στο εδάφιο 14, το Υποκείμενο του Παύλου, η λέξη «εκείνον», δεν είναι ο Για-

χβέ ο Πατήρ, αλλά ο Γιαχβέ ο Υιός, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο «Κύριος» (ΓΧΒΧ), των εδαφίων 9 και 13!

Από την παραπάνω μελέτη των πρώτων 15 εδαφίων από το δέκατο κεφάλαιο της προς Ρωμαίους επιστολής του αποστόλου Παύλου, βλέπουμε ότι **«ο λόγος της πίστεως»**, δηλαδή το ευαγγέλιο που κήρυτταν οι απόστολοι, δεν κηρύττονταν σε ήδη σωσμένα άτομα αλλά σ' εκείνους τους Ισραηλίτες οι οποίοι λάτρευαν τον ΓΧΒΧ, οι οποίοι είχαν ζήλο Θεού, αλλά, **οι οποίοι δεν είχαν αναγνωρίσει τον Ιησού ως τον Θεό Γιαχβέ τον Υιό εν σαρκί και δεν είχαν πιστέψει ότι ο Θεός Γιαχβέ ο Πατήρ είχε αναστήσει Αυτόν από τους νεκρούς και οι οποίοι, λόγω αυτής της απιστίας, δεν είχαν σωθεί** (εδάφιο 1). Επομένως, είναι εντελώς αναγκαίο για έναν να ακούσει το Ποιος είναι ο Ιησούς, ώστε να μπορέσει να ομολογήσει με πίστη ότι ο Ιησούς είναι ο «Κύριος», δηλαδή, ο Γιαχβέ του Ρωμαίου 10[ι']:13 το Όνομα του Οποίου πρέπει να επικαλεσθεί (στον Οποίον πρέπει να προσευχηθεί --- Πράξεις 7[ζ'] :59- 9[θ'] :14· Α' Κορινθίους 1[α'] :2), **προκειμένου να σωθεί! Αυτό είναι το ανόθευτο αποστολικό ευαγγέλιο!**

.....

Στην σημερινή εποχή υπάρχουν πολλοί που ομολογούν ότι είναι Χριστιανοί αλλά οι οποίοι μιλούν διεστραμμένα και αλλάζουν την απλότητα του ευαγγελίου της σωτηρίας που κήρυξαν ο Κύριος Ιησούς Χριστός και οι απόστολοι. Ενώ ο Ιησούς είπε ότι **όποιος πιστέψει σ' Αυτόν** (στον **μονογενή Υιό του Θεού** --- γεγονός το οποίο Τον κάνει να είναι, με μιας, από τη φύσει Του Θεός) **δεν θα απολεσθεί αλλά έχει αιώνια ζωή** (Ιωάννης 3[γ'] :16), αυτοί κηρύττουν ότι ένας δύναται να αναγεννηθεί, να λάβει σωτηρία, **πριν** πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός και επομένως,

πριν μπορέσει να ομολογήσει με το στόμα του ότι ο Ιησούς είναι ο **Γιαχβέ**, δηλαδή, ο «**Κύριος**» των εδαφίων Ρωμαίους 10 [ι´]:9,13 και 14, το όνομα του Οποίου πρέπει να επικαλεσθεί **για να σωθεί!** Η Αγία Γραφή λέει ότι αυτοί οι άνθρωποι **θα απολεσθούν ταχέως** (Β΄ Πέτρου 2[β´]:1)!